

наричале иначе киммерияне^а; по-пататакъ на сѣверъ живѣятъ „безчисленните племена анти“; а тамъ, дѣто са открива Киммерийскиятъ протокъ, са намиратъ готите, „по прозвание тетраксити“. Нѣкога си великиятъ народъ хунни или киммерияне сѣ са покорѣвале на единъ царъ; но слѣдъ смъртта му двамата негови синове, Утургуръ и Кутургуръ, раздѣлили между себѣ си народътъ; чрѣзъ тѣхните имена едната частъ се е нарикла утургури, а другата кутургури. Киммерияните или хунните сѣ обитале отгвадната страна на Меотида, а на отсамната сѣ живѣле готските народи, „която нѣкога сѣ са наричале скити“. Послѣ това, когато нѣкои отъ тие народи оставиле тие мѣста, а именно когато вандалите отишли въ Африка, а визиготите въ Испания, веднашъ — „ако само мѣлата е справедлива“ — нѣколко киммерийски младежи, като гониле една лань*), преминале презъ Меотида и откриле бродъ презъ нея. Киммерияните са възползвали отъ това откритие; тие тутакси са въоружили, преминале на другиятъ брѣгъ, нападнали на готите и избиле мнозина отъ тѣхъ; останалите са избавали съ бѣгство**). Последните преминале презъ Дунавътъ и получили отъ римскиятъ императоръ жилища въ Тракия; една частъ отъ тѣхъ постъпила на римска служба подъ име *федерати*; а другата частъ по-послѣ тѣргнала за Италия подъ началството на Теодориха.

*) Единъ видъ рогаче или елене; лат. Cervus Dama.

**) Басията за тая лань, която показала на хунните пътъ презъ Меотида, Иорнандъ относя къмъ първото хунско нашествие на остготите, т. е. къмъ времето на Германриха.